

Sygn. akt III AUa 1169/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.) SSA Urszula Iwanowska
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 r. w Szczecinie

sprawy I. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 października 2013 r. sygn. akt VII U 822/12

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I i oddał odwołanie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Jolanta Hawryszko

Sygn. akt III AUa 1169/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 3.10.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 143, poz. 1227 ze zm.; dalej jako ustawa emerytalna) odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, ponieważ komisja lekarska ZUS uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji podniosła, że stan zdrowia nie uległ poprawie, a choroby na które cierpi pogłębiają się; wskazała na problemy z kręgosłupem, wzrokiem, nadciśnieniem i cukrzycę.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z 8.10.2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.07.2011 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku, a dodatkowo na 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku przyznał ubezpieczonej prawo do renty szkoleniowej (pkt I); w pozostałym zakresie oddalił odwołanie (pkt II).

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczona, ur. (...), wykształcenie zawodowe – mleczarz, w czasie aktywności zawodowej pracowała początkowo w wyuczonym zawodzie mleczarza (1980/1983), a następnie była zatrudniona na stanowisku zwrotnicowej (2.11.1983/ 16.11.2006). W okresie 15.12.2006/30.06.2011 pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy złożyła 19.05.2011 r. Sąd okręgowy wskazał, że u ubezpieczonej rozpoznaje się: jednooczość z powodu zmian plamkowych w oku prawym, niedosłuch, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu II, łuszczycę, otyłość (BMI=36,5), zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, bez objawów ostrego zespołu bólowego i neurologicznych objawów ubytkowych, początkowe zmiany zwyrodnieniowo-przeciążeniowe stawu biodrowego prawego, niespecyficzne bóle w klatce piersiowej, astmę oskrzelową przewlekłą. Sąd I instancji przyjął, że ubezpieczona jest nadal od 1.07.2011 częściowo niezdolna do pracy z tym, że po uprawomocnieniu się wyroku, z uwagi na wiek ubezpieczonej i możliwość wykonywania pracy fizycznej o przeciętnym obciążeniu (np. przy montażu zabawek i elementu sprzętu domowego czy w handlu jako sprzedawca) celowe jest jej przekwalifikowanie zawodowe. Stwierdzony niedosłuch uniemożliwia podjęcie pracy w wykonywanym przez ponad 23 lata zawodzie zwrotnicowej, nie pozwala dodatkowo na wykonywanie prac na wysokości powyżej 3 metrów oraz prac fizycznych wymagających nagłej zmiany położenia głowy. Poza tym, ubezpieczona jest zaadaptowana do jednooczości i może wykonywać większość prac; przeciwwskazana jest praca przy maszynach w ruchu i praca na czynnych torach, którą ostatnio wykonywała. Pozostałe zmiany chorobowe nie wpływają istotnie na możliwość podjęcia przez skarżącą pracy. Badanie tomograficzne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego nie wykazało istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu. Nadciśnienie tętnicze przebiega bez powikłań, nie stwierdza się żadnych zmian narządowych, a cukrzyca leczona lekami doustnymi wymaga przestrzegania diety i redukcji wagi ciała. Aktualny stopień nasilenia objawów astmy oskrzelowej nie ma wpływu na możliwość zarobkowania. W stanie reumatologicznym nie stwierdza się procesu zapalnego, ani występujących zmian, które w sposób istotny ograniczałyby sprawność ruchową.

Sąd I instancji jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał art. 57 ust. 1 ustawy emerytalnej, który stanowi, że renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnił następujące warunki: 1. jest niezdolny do pracy; 2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; 3. niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, lub w okresie równorzędnym z okresem ubezpieczenia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od daty ustania tych okresów. Wskazał też na art. 60 ust. 1 ustawy, który stanowi, że osobie spełniającej warunki określone w art. 57, w stosunku do której orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie, przysługuje renta szkoleniowa przez okres 6 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4. Definicja niezdolności do pracy została zawarta w art. 12 ustawy emerytalnej. Zgodnie z nią, osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Ustawa wyróżnia dwa rodzaje niezdolności do pracy: całkowitą i częściową. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2, 3 ustawy). Sąd okręgowy wskazał, że przesłanka częściowej niezdolności do pracy jest wynikiem utraty w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, przy czym o częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (wyrok Sądu Najwyższego z grudnia 2000 r., sygn. akt II UKN 113/00). W ocenie sądu okręgowego z uwagi na to, że uszczerbek słuchu ubezpieczonej stanowi bezwzględne przeciwwskazanie do pracy dotychczasowej, na stanowisku zwrotnicowej, ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Jednak, z uwagi na wiek skarżącej i możliwości wykonywania przez nią szeregu prac, celowe jest przekwalifikowanie. Sąd I instancji miał przy tym na uwadze, że ubezpieczona jest z zawodu mleczarzem, jednak w zawodzie pracowała krótko, natomiast przeważający okres zatrudnienia, ponad 23 lata to praca w charakterze zwrotnicowej. Stąd ustalając

niezdolność do pracy, odniósł się do specyfiki pracy zwrotnicowej. Sąd okręgowy jednocześnie zaakcentował, że niezdolność do dotychczasowej pracy nie jest wystarczająca do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli wiek, poziom wykształcenia i predyspozycje psychofizyczne usprawiedliwiają rokowanie, że mimo upośledzenia organizmu, możliwe jest podjęcie innej pracy w tym samym zawodzie albo po przekwalifikowaniu zawodowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2005 r., I UK 299/04.). Stwierdził, że taka sytuacja zaistniała w sprawie, gdyż podzielił stanowisko biegłej sądowej specjalisty w zakresie medycyny pracy oraz biegłej otolaryngolog, że z uwagi na wiek ubezpieczonej, celowe jest jej przekwalifikowanie zawodowe, ponieważ ubezpieczona może wykonywać pracę o przeciętnym obciążeniu fizycznym w innym zawodzie. Sąd okręgowy miał na względzie, orzekając o rencie szkoleniowej, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczona była częściowo niezdolna do pracy, ale mogła wiedzieć, że już wtedy zachodziła celowość zawodowego przekwalifikowania. Z uwagi na cel renty szkoleniowej oraz to, że podstawowy okres, na jaki przyznawana jest renta szkoleniowa to jedynie 6 miesięcy, sąd okręgowy uznał, że funkcja renty szkoleniowej będzie spełniona tylko wtedy, gdy to świadczenia zostanie przyznane od daty uprawomocnienia się wyroku. Ostatecznie sąd okręgowy przyznał prawo do renty szkoleniowej od daty uprawomocnienia się wyroku, natomiast prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.07.2011 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy, w zakresie punktu I sentencji, zarzucając naruszenie art. 57 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 oraz art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej, przez niewłaściwe zastosowanie, prowadzące do uznania, że stan zdrowia ubezpieczonej czyni ją częściowo niezdolną do pracy okresowo od 1.07.2011 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku, a wobec tego spełnia ona warunki do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w tym okresie, a po dacie uprawomocnienia się wyroku ma prawo do renty szkoleniowej na okres 6 miesięcy. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na treść art. 12 i art. 13 ustawy emerytalnej i wskazał, że nie stwierdzono w obecnym stanie zdrowia ubezpieczonej niezdolności do pracy w zawodzie wyuczonym oraz wykonywanym; wprawdzie pracowała ostatnio jako zwrotnicowa, jednak wcześniej pracowała jako mleczarz i takie też ma kwalifikacje. Podniósł, że zarówno wykształcenie, jak i faktycznie wykonywana praca świadczą o tym, że ubezpieczona jest pracownikiem fizycznym; poza przeciwwskazaniami do pracy przy maszynach w ruchu i na wysokości, może pracować jako pracownik fizyczny – nie tylko jako mleczarz, ale i w każdym innym zawodzie, w którym wykonuje się pracę fizyczną. Istniejący niedosłuch, będący podstawą wcześniej przyznanej renty, nie pozwala jej pracować jako zwrotnicowa i przy pracach na wysokości i maszynach w ruchu, ale nie ogranicza pracy w innych zawodach, w których wykonuje się pracę fizyczną zwłaszcza, że ubezpieczona została zaadaptowana do jednoocności. Organ rentowy stwierdził, że przekwalifikowanie zawodowe osoby posiadającej możliwość zatrudnienia na ogólnym rynku pracy, jest w wyżej wymienionych okolicznościach wątpliwe i nie przyniesie efektu, a pozwoli jedynie na dalsze pobieranie renty. Skarżący wniósł o zmianę wyroku w pkt I i oddalenie odwołania w tym zakresie, ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd apelacyjny rozważył apelację i uznał, że jest uzasadniona.

Trafny jest zarzut organu rentowego, że w stanie faktycznym sprawy sąd okręgowy, kwalifikując przesłankę niezdolności do pracy błędnie zastosował prawo materialne - art. 57 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Nieprawidłowa subsumcja polegała na uznaniu, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, przy czym błąd sądu okręgowego dotyczył oceny kwalifikacji ubezpieczonej w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. W zakresie tej przesłanki są okręgowy prawidłowo ustalił, że ubezpieczona jest z wykształcenia mleczarzem, w którym to zawodzie pracowała około 3 lata, a następnie pracowała jako zwrotnicowa w (...), na którym to stanowisku była zatrudniona 23 lata. Z tych ustaleń wywnioskował, że kwalifikacje ubezpieczonej obejmują wyłącznie pracę na stanowisku zwrotnicowej i ta konkluzja była wyjściową dla subsumcji prawa. Sąd apelacyjny nie zgadza się z taką oceną okoliczności sprawy.

Należy przypomnieć, że wyjaśnienie treści pojęcia prawnego pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych, czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami, jak i kwalifikacji rzeczywistych, na które składają się wiedza i praktyczne umiejętności, wynikające ze zdobytego doświadczenia zawodowego. Nie istnieje jednolity

wzorzec prawny pozwalający na ocenę tej przesłanki i każdorazowo należy odnosić się okoliczności rozpoznawanego przypadku. W szczególności jednak nie ma podstaw prawnych, które pozwalałyby na uznanie, że kwalifikacje w rozumieniu przepisów rentowych odnoszą się tylko to okoliczności wynikających z ostatnio zajmowanego stanowiska, nawet gdy była to praca wieloletnia. W myśl utrwalonego orzecznictwa należy uwzględnić, że przy ocenie niezdolności do pracy dla celów rentowych, bardziej istotne są kwalifikacje rzeczywiste, gdyż ocena ta sprowadza się do stwierdzenia, w jakim stopniu wiedza i umiejętności, którymi dysponuje ubezpieczony, mogą być wykorzystane przez niego w pracy, pomimo zaistniałych ograniczeń sprawności organizmu (por. wyrok SN z 15.09.2006 r., I UK 103/06, OSNP 2007/17-18/261). Niemniej należy mieć na względzie, że świadczenia rentowe nie stanowią formy pomocy socjalnej i zastrzeżone są dla przypadków, gdy istotnie podmiot ubiegający się o świadczenie nie ma możliwości wykonywania pracy, do której jest predestynowany z uwagi na swój ogólny potencjał pracowniczy.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczona jest osobą stosunkowo młodą, jeśli brać pod uwagę okres jaki pozostał jej do wieku emerytalnego, posiada wykształcenie w zawodzie mleczarza i w tym też zawodzie pracowała przez kilka lat; a zatem ten rodzaj pracy jest zgodny z jej kwalifikacjami, zarówno formalnymi, jak i rzeczywistymi. Następnie pracowała jako zwrotnicowa w (...), co oznacza, że nabyła inne rodzajowo kwalifikacje rzeczywiste. Sąd okręgowy akcentował, co do tej okoliczności długotrwałość okresu zatrudnienia, niemniej ze świadectwa pracy z 16.02.2006 r. wynika, że ubezpieczona faktycznie tę pracę świadczyła przez 9 lat. W ocenie sądu apelacyjnego w sprawie istotne było, i to należało mieć na względzie, że praca zwrotnicowej to praca fizyczna, do wykonywania której ubezpieczona nie musiała nabyć specjalistycznego wykształcenia i wykazać się nim przed pracodawcą; była to praca nieskomplikowana, wykonywana jedynie po przyuczeniu i przeszkoleniu stanowiskowym. Pracując na stanowisku zwrotnicowej ubezpieczona nie stała robotnikiem specjalistycznie wykwalifikowanym. W ocenie sądu apelacyjnego należało więc uznać, że ubezpieczona posiada kwalifikacje – zarówno formalne, jak i rzeczywiste – pracownika fizycznego niewykwalifikowanego, a to oznacza, że może podjąć każdą pracę na stanowisku pracownika fizycznego, do której oczywiście nie ma przeciwwskazań zdrowotnych. Ubezpieczona nie musi się zatem przekwalifikowywać do wykonywania innych prac, ponieważ praca zwrotnicowej wymagała wykonywania obowiązków typowych dla nieskomplikowanej pracy fizycznej. Skoro więc może wykonywać przeciętną pracę fizyczną (opinia biegłych z 27 maja 2013 r., k. 116 a.s.), to może również wykonywać inną równie nieskomplikowaną pracę fizyczną, która nie będzie wymagała specjalnego przekwalifikowania (ukończenia odpowiednich szkół, kursów), a jedynie przyuczenia i instruktarzu. Istnienie określonych przeciwwskazań, co wynika z niekwestionowanych ustaleń sądu okręgowego nie eliminuje zatem możliwości wykonywania przez ubezpieczoną innej pracy jako pracownik fizyczny niewykwalifikowany.

Nawiązując do ustaleń sądu okręgowego w zakresie stanu zdrowia, sąd apelacyjny miał na względzie, że w sprawie sąd okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu: okulistyki, ortopedii i traumatologii, neurologii, interny, pulmonologii i alergologii, kardiologii i diabetologii, reumatologii, otolaryngologii, medycyny przemysłowej. Został zatem zebrany bardzo obszerny materiał dowodowy adekwatny do schorzeń ubezpieczonej i wnikliwie opisujący stan zdrowia. Biegła okulistka stwierdziła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy i może wykonywać wszystkie prace, jak ludzie jednoocni – z wyjątkiem prac na wysokości ponad 3 metrów i przy maszynach w ruchu oraz (uwzględniając poprzednie miejsce pracy ubezpieczonej) przy czynnych torach. Biegła zgodziła się ze stanowiskiem komisji lekarskiej ZUS (opinia z 15.06.2012 r., k. 22 a.s.). W opinii neurologa i ortopedy ubezpieczona również nie jest zdolną do pracy – w badaniu lekarskim nie stwierdzono objawów ostrego zespołu bólowego ani neurologicznych objawów ubytkowych. Specjalista chorób wewnętrznych wskazał, że ubezpieczona jest zdolna do pracy, brak zmian narządowych i powikłań w przebiegu nadciśnienia tętniczego. Zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS i wskazali, że kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy są opinie reumatologa, pulmonologa i okulisty, ponieważ schorzenia będące w kompetencji tych biegłych stanowiły podstawę do stwierdzenia wcześniej częściowej niezdolności do pracy (opinia z 20.08.2012 r., k. 27-30 a.s.). Biegła z zakresu pulmonologii stwierdziła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy po 30.06.2011 r., jak była przed tą datą. Wskazała, że nie stwierdza się zaburzeń wentylacji płuc, a aktualny stopień nasilenia objawów choroby nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy (opinia z 20.09.2012 r., k. 41-42 a.s.). Specjalistki z zakresu reumatologii i medycyny przemysłowej również stwierdziły, że ubezpieczona jest zdolna do pracy, z przeciwwskazaniem do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu i pracy na czynnych torach. Biegła reumatolog stwierdziła, że brak jest zmian zapalnych, które w istotny sposób ograniczałyby sprawność ruchową ubezpieczonej,

wymaga jedynie okresowej konsultacji w poradni reumatologicznej. Wskazano, że ubezpieczona powinna zredukować masę ciała w celu poprawy ogólnego stanu zdrowia (opinia z 15.10.2012 r., k. 52-54 a.s.). Biegła z zakresu medycyny przemysłowej wydała nadto opinię uzupełniającą, w której wyjaśniła, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy jako zwrotnicowa ze względu na szum uszny z niedosłuchem utrudniającym rozumienie mowy, udokumentowany od 2008 r. Niedosłuch ten stanowi bezwzględne przeciwwskazanie do pracy na stanowisku zwrotniczej i jednocześnie wyklucza pracę w hałasie, na wysokości powyżej 3 m, przy maszynach w ruchu, wykonywanie prac fizycznych wymagających nagłej zmiany położenia głowy; ubezpieczona jest zdolna do przeciętnej pracy fizycznej. Wskazała, że po przekwalifikowaniu rokuje powrót do pracy z zachowaniem przeciwwskazań; mogłaby np. przepisywać teksty na komputerze czy też wykonywać pracę przy montażu przedmiotów, pracę w handlu (opinia z 27.05.2013 r., k. 116 a.s.). Biegła otolaryngolog orzekła, że ubezpieczona nie jest osobą całkowicie i trwale niezdolną do pracy; nie może wykonywać pracy na wysokości pow. 3 m, pracy zwrotniczej, gdyż nie może obsługiwać urządzeń związanych z kontrolą ruchu; zmiany w kręgosłupie mogą wymagać rehabilitacji (opinia z 18.03.2013 r., k. 96 a.s.). W opinii uzupełniającej biegła dodała, że ubezpieczona jest zdolna do pracy z wyłączeniem pracy w hałasie (opinia z 6.05.2013 r., k. 102 a.s.). W kolejnej uzupełniającej opinii biegłe z zakresu medycyny przemysłowej i otolaryngologii wskazały, że ubezpieczona jest trwale i całkowicie niezdolna do pracy na stanowisku zwrotniczej; jest częściowo niezdolna do pracy z możliwością przekwalifikowania, a niezdolność wynika z niedosłuchu (opinia z 27.06.2013 r., k. 121 a.s. i opinia z 22.08.2013 r., k. 136 a.s.).

Sąd apelacyjny wskazuje nadto, że przy rozpoznawaniu spraw o dalsze prawo do renty, zgodnie z art. 107 ustawy emerytalnej należy weryfikować, czy stan zdrowia aktualny na dzień wydania decyzji zmienił się w stosunku do stanu od wygaśnięcia prawa do ostatniego świadczenia. Poprawa stanu zdrowia, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, jest bowiem podstawą do odmowy dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Z opinii biegłych wynika, że stan zdrowia ubezpieczonej po 30.06.2011 r. (po wygaśnięciu prawa do ostatniego świadczenia) uległ poprawie. Biegła z zakresu pulmonologii stwierdziła, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy po 30.06.2011 r., jak była przed tą datą. Poprawa stanu zdrowia objawiła się w tym, że nie stwierdzono zaburzeń wentylacji płuc, zaś stopień nasilenia objawów choroby nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy (opinia z 20.09.2012 r., k. 41-42 a.s.). Nadto, w opinii biegłej reumatolog: brak zmian zapalnych, które w istotny sposób ograniczały sprawność ruchową ubezpieczonej (opinia z 15.10.2012 r., k. 52-54 a.s.). Zmiany takie występowały u ubezpieczonej wcześniej, w 2009 r. (k. 102, 104 dok. lekarskiej). Ubezpieczona jest zaadaptowana do jednoocności (opinia z 15.06.2012 r., k. 22 a.s.). Z przeprowadzonych opinii wynikało również, że możliwa jest dalsza poprawa stanu zdrowia, poprzez redukcję masy ciała oraz zastosowanie aparatu słuchowego (opinia z 15.10.2012 r., k. 52-54 a.s., opinia z 23.03.2012 r., k. 96 a.s., opinia z 27.05.2013 r., k. 116 a.s.).

W ocenie sądu apelacyjnego, tak jak i sądu okręgowego opinie biegłych sądowych stanowiły wiarygodny dowód na okoliczności stanu zdrowia ubezpieczonej oraz przeciwwskazań w zatrudnieniu. Sąd apelacyjny zatem uznał, że treść opinii pozwalała na jednoznaczne ustalenie, że ubezpieczona w dacie spornej decyzji mogła wykonywać wszystkie prace fizyczne, jakkolwiek z uwzględnieniem przeciwwskazań do pracy na wysokości powyżej 3 m, pracy przy maszynach w ruchu, prac na czynnych torach i w hałasie. Słusznie zatem sąd okręgowy ustalił, że ubezpieczona nie mogła wykonywać dotychczasowej pracy zwrotnicowej. Nie oznacza to jednak, że była niezdolna do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, ponieważ pojęcie prawne poziomem posiadanych kwalifikacji, w przypadku ubezpieczonej należy odnieść do pracy na stanowisku niewykwalifikowanego pracownika fizycznego, nie zaś jak to błędnie uczynił sąd okręgowy, zawęzić do pracy w charakterze zwrotnicowej.

Reasumując, przy uwzględnieniu że praca w charakterze zwrotnicowej w istocie sprowadza się do wykonywania nieskomplikowanej pracy fizycznej, a do przeciętnej pracy fizycznej ubezpieczona jest zdolna, mimo istnienia szeregu schorzeń, a także uwzględniając poprawę stanu zdrowia, należało ocenić, że prawo do świadczenia rentowego przyznawanego we wcześniejszym okresie uległo zmianie, zgodnie z treścią art. 107 ustawy rentowej. Ubezpieczona w dacie spornej decyzji nie była choćby częściowo niezdolna do pracy do pracy jako niewykwalifikowany pracownik fizyczny, a więc nie spełnia przesłanki określonej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej. O uprawnieniu do renty z

tytułu niezdolności do pracy decyduje łączne spełnienie wszystkich przesłanek warunkujących nabycie prawa do tego świadczenia; brak jednej z przesłanek uniemożliwia przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze dokonaną ocenę prawną sąd apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 K.p.c. orzekając co do istoty sprawy, zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I i oddalił odwołanie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Jolanta Hawryszko